

Tal på Kulturvännarens gala "Kultur för Palestina", Nefertiti 17 mars.

From the river to the sea, Palestine must be free!

From the river to the sea, Palestine will be free!

En sexårig flicka i Sverige väger i genomsnitt 20 kg. Hur mycket en sexårig flicka i Gaza väger vet jag inte. Men med tanke på försörjningsläget rimligen ett par kilo mindre. Låt oss säga 15 kg. Men jag vet inte

Däremot vet jag vad en israelisk stridsvagn väger. Den väger 60 ton, 60 tusen kilo. Alltså lika mycket som 4 000 sexåriga palestinska flickor.

Så ser våldsrelationen ut i Gaza, i stort men också i smått. Särskilt i smått.

Hind var sex år när vi lärde känna henne. Det är en dryg månad sedan och Hind levde fortfarande. Hon satt i en bil med släktingar på flykt söderut undan kriget i norra Gaza.

På vägen fastnar bilen i ett israeliskt anfall. Hind överlever, men det gör inte hennes släktingar. Krig tvingar barn att växa fort. Hind hittar en mobiltelefon. Hon ringer den palestinska räddningstjänsten och ber att de skall komma och hämta henne.

Samtalet finns inspelat. Vi har alla hört det. Efter några ögonblick förstår vi att Hind är den enda som lever i bilen. Hon sitter omgiven av sina familjemedlemmars döda kroppar.

Hind är märkligt lugn. Det hörs att hon är rädd, men inte panikslagen. I ett par månader har hon hört och sett döden på nära håll.

Hind är sex år. Hon sitter bland lik i en bil, runt henne pågår strider. Hon skriker inte i panik. Hon ringer räddningstjänsten, försöker förklara situationen, var hon är och ber att de skall komma och hjälpa henne.

Räddningstjänsten skickar ut en patrull för att hämta Hind, men det går inte att ta sig fram till bilen där hon sitter. Striderna är för hårda. Först när de israeliska stridsvagnarna fortsatt söderut går det att ta sig fram till bilen. Då är Hind död. 15 kilo palestinsk sexåring har förlorat mot 60 000 kilo israelisk stridsvagn.

FN:s barnfond UNICEF beskriver Gaza som en barnkyrkogård. När antalet döda palestinier närmade sig 30 000 beräknade UNICEF att 13 000 var barn. Nu har antalet döda passerat 30 000 och palestinska barn svälter ihjäl därför att Israel förutom bomber, granater och kulsprutor systematiskt använder svält för att döda så många palestinier som möjligt.

På israelisk slang kallas tillvägagångssättet "att klippa gräset". Vad det innebär behöver vi inte gissa. Ledamöter i den israeliska regeringen döljer inte sina avsikter i Gaza.

Här är några citat som jag hämtat från DN:

Utbildningsminister Yoav Kisch: "De är djur, de har ingen rätt att existera."

Före detta utrikes-, finans- och försvarsminister Avigdor Lieberman: "Det finns inga oskyldiga på Gazaremsan."

Premiärminister Benjamin Netanyahu: "Vi är ett folk av ljus, de är ett folk av mörker".

Knessets vice talman Nissim Vaturi: "Utradera Gaza ... Lämna inte ens ett barn."

Exakt detta håller Israel på med och omvärlden tillåter det. USA talar om behovet av nödhjälp för att stoppa den pågående svältkatastrofen i Gaza, men levererar de bomber som spränger armar och ben av palestinska barn.

EU talar också om behovet av nödhjälp, men delfinansierar kriget i Gaza och det ständigt pågående förtrycket av palestinierna genom ett för Israel förmånligt associationsavtal.

USA:s president Joe Biden kan när som helst genom ett enda telefonsamtal tvinga Israel att upphöra med massmordet på palestinska civila.

Han gör det inte. Israel får fortsätta.

EU skulle åtminstone kunna pausa associationsavtalets handelsförmåner. Men EU gör det inte. Israel får fortsätta.

Europeiska radiounionen EBU klarar inte ens av att porta Israel från Melodifestivalen.

Israel får hållas i Gaza och mer än så. Medan världen är upptagen med att förfäras över förintelsen av Gaza passar Israel på att öka förtrycket på Västbanken.

Sedan 7 oktober har enligt FN fler än 400 palestinier dödats av israeliska soldater och beväpnade ockupanter från Israels så kallade bosättningar på palestinsk mark. Över 7 000 palestinier har arresterats av den israeliska krigsmakten. Över 4 000 palestinier har det senaste året fördrivits från sina hem på Västbanken under de pogromer som israeliska bosättare med den israeliska militärens hjälp ständigt utsätter palestinierna för.

Men låt oss för Guds skull se till att berättelsen om kriget i Gaza inte blir en statistisk redogörelse över ackumulerat lidande.

Kriget handlar inte om mängden svältande, lemlästade eller dödade barn. Det handlar om varje svältande, lemlästade eller dödat barn - ett efter ett.

För som den israeliske journalisten Gideon Levy skrev i Haaretz den 4 februari: "att i Gaza dödas ett barn varje kvart dygnet runt. Ingen förklaring eller ursäkt kan någonsin försvara detta fruktansvärda. Det går inte att vara tyst!"

Finns det då något positivt att säga? Ja det gör det faktiskt:

Israel har åtminstone kallats inför Internationella domstolen i Haag anklagat för folkmord.

Processen lär ta ett par år och handla om huruvida den pågående slakten på palestinier är folkmord i juridisk mening. Om det inte är folkmord, vad är det då - gräsklippning?

Men det mest positiva som hänt är inte det pågående juridiska hårklyveriet i Haag utan att Israel för första gången förlorar kriget om opinionen.

Politiker och traditionella medier vaknar långsamt. Men den som läser DN har kunnat notera att tidningen inte längre oreserverat står på Israels sida.

Härom dagen väckte det stort uppseende i USA när den demokratiska majoritetsledaren i Senaten Chuck Schumer sa att Israel inte kan överleva som pariastat - alltså avskydd av alla. Schumer som ägnat sitt politiska liv åt att försvara Israel är USA:s mest framträdande judiska politiker.

I Europa varnar Belgiens premiärminister Israel för att använda svält som vapen mot palestinierna. Tyskland matbombar Gaza från luften och USA bygger en provisorisk hamn för att

leverera mat via havet. Desperata försök att vara rättfärdig samtidigt som Israel tillåts blockera matleveranser på land.

Men det är främst opinionen på sociala medier och på gator och torg som gör det uppenbart att Israel inte längre kommer undan med vad som helst.

Det kan få konsekvenser redan i höst. Joe Biden kan förlora presidentvalet i november därför att unga demokrater inte längre ställer upp på stödet till Israels krig.

Israel kan jämna Gaza med marken, men inte utrota Hamas. Israel kan kolonisera och terrorisera Palestina, men inte besegra den palestinska motståndsviljan.

I all sin förfärlighet har Hamas våldsdåd mot civila israeler den 7 oktober levererat ett mycket tydligt besked till Israels judiska befolkning.

Det spelar ingen roll att Israel har kärnvapen. Det spelar ingen roll att Israel har världens modernaste flygvapen och mest skräckinjagande stridsvagnar. Ingen israel kan känna sig säker. Israel är idag den farligaste platsen på jorden för judar.

Till sist blir det vapenvila i Gaza, på det ena eller andra sättet.

Kanske har insikten då till sist trängt igenom att det israeliska förtrycket av palestinierna är den näringslösning som får såväl antisemitismen som den islamistiska extremismen att växa.

Kanske har då budskapet till sist nått fram att fred och säkerhet för Israel förutsätter en palestinsk stat med fred, säkerhet och självrespekt för palestinierna.

Till sist är det så enkelt.

Svårt att förverkliga? Javisst, men inte omöjligt. Den här gången tror jag att förståelsen för att vi inte kan sitta still och invänta nästa krig i Mellanöstern är starkare och bredare än någonsin. I Europa, i USA och kanske också i Israel.

Det ger palestinierna hopp och uppmanar oss andra att aldrig ge upp och bli tysta. Vi kräver ju inget konstigt, inga undantag, inga privilegier, bara vanliga mänskliga rättigheter för palestinierna och att internationell lag och rätt skall gälla även Israel.

Så på det ena eller andra sättet. Som enstatslösning eller tvåstatslösning gäller att:

From the river to the sea, Palestine must be free!

From the river to the sea, Palestine will be free!

Gert Gelotte